

Pesta 5/17 decembre.

Va esi dominec'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 49.

Anulu VII, — 1871.

Pretiu lu pe anu 10 fl., pentru Roman'na 2 galbeni.

Paseric'a fetitiei.

— Romantia. —

„— Paserica
Mitutica,

Spune-mi draga
De-unde vii?“

„— De pe vale,
De pe mare,
De pe siesuri
Séu pustfi...

„— Si pe cale
Intr'o vale,
N'ai vediatu
Pe-alu meu iubitu?“

„— Ba-ti trimite
Dulci cuvinte,
Si câ vine
Negresitu...“

„— Paserica
Mitutica,
Sbori la dinsulu
Renturnandu, —
Spune-i bine
De la mine
Si sé vina
Mai curendu.“

Biét'a féta
Incantata,
Totu la dinsulu
Cugetá,

Pe candu elu
Fluturu elu
Cu-alte dîne
Se 'ncantá.

Biót'a féta
Intristata
Indesiertu a
Asceptatu,
Cá-acea mica
Paserica
De-atunci n'a mai
Renturnatu!

— Iulianu Grozescu.

Amoru si abnegatiune.

— Novela. —

(Urmare.)

— Scump'a mea, — reflectá elu apucandu manuti'a de crimu a fragedei fetisióre si asiendiendu-se langa dinsa pe érba — nu me intielegi; tu scfi cá eu sum silitu, de si cu anima sfasiata, a plecá asta-di de langa tine. Pana la re'ntórcerea mea, parintii tei te voru silí sê-ti dai man'a altuia, si tu nesmintitu trebuie sê-i asculti... Oh! si candu eu voiu audí din departare, cá tu esti a altuia, nu voiu mai revení in aceste locuri, unde ori-ce frundia, ori-ce floricea — si tóte, tóte mi-arú vorbí despre tine, si unde nu asiu poté aflá alta, decátu paradisulu meu perdutu!...

— Oh! nu vorbí, ca si candu mai acúsá de necredintia, cá-ci pecatuesci! Anim'a mea nici-odata nu va fi a altuia, decátu a ta! Ea traiesce numai pentru tine; si credu, cá odata vomu fi fericiti! Du-te cu Domnedieu, speréza, si nu uitá pe Silvi'a ta.

— Angerulu meu! tu mi-ai vindecatu pe unu momentu anim'a ce sangerá, si va mai sangerá departe de tine, inse cuventulu sublimu „speréza“ totu-de-una va luminá calea mea. Eu ne ducu; — díse elu mai depunendu o sarutare ferbinte pe man'a ce o tienea intr' ale sale, inse imaginea ta va remané intiparíta in anim'a mea.

Silvi'a si-sterse lacrimile ce-i inundau obrazii, si culesse câte-va „Nu me uitá“ din érba, díscându:

— Tiene aceste floricele, si privindu-le, cugeta cá ele sunt echoulu animei mele!

— Silvia scumpa! — grai dinsulu, luandu florile, si strengandu cu tandretia man'a ce-i le oferíá, — cuvintele tale mi-au deschisu

raiulu fericirii, sórtea mea e in manile tale, tu me poti face celu mai fericitu omu din lume, si ér unu cuventu alu teu, póte sê-mi creedie nefericirea eterna. Tu esti dîn'a vietii mele, care cu splendórea-i feerica, me va conduce pe câile intunecóse ale vietii, — déca tu nu vei fi a mea, viéti'a pentru mine va fi unu supliciu...

— Iubí-me-vei si candu vei re'ntórcé, ca in aceste mominte, ce pentru mine au valórea eternitáti!?

Si Silvi'a, si-redicá apoi ochii plini de lacrime spre Septimiu — atát'a erá destulu respunsu întrebarei sale.

— Nu plange, regin'a animei mele! — o mangaiá elu. — Dóra ceriulu nu ne va despartí pentru totu-de-una, eu amu firma sperantia, cá ne vomu revedé, si credu, cá nu in sedaru; acum trebuie se me ducu, nu cum-va cine-va sê ne observe, cá ci e tardíu.

— Du-te!... asta-di ne mai vedemú, dar privirile nóstre sunt destulu de elocinte, ca sê ne intielegemú!

Unu suspinu usioru se perdú pe budiele ei; numai avea cuvinte... amorulu e mutu... Inca o stringere de mana, si elu plecá cu pasi repedi, si esí pe usi'a laterala de catra riu.

Silvi'a remase singura, privindu-lu pana ce disparú.

Apoi se re'ntórcé in castelu, cu anim'a mai usiorata de lacremile ce le versase.

Preste câte-va óre, o trasura cu doi cai ageri se indepartá ducéndu in sine dóue fiintie scumpe; pe fratele seu, si pe acela, care-i rapise anim'a sa.

Acum, dupa-ce cunóscemú indestulu trecutulu, — se revenimú la presinte, la scen'a, in care parasiramú pe Silvi'a; si se vedemú urmárele epistolei lui Iulianu.

Silvi'a, dupa-ce cetí epistol'a, parasí chili'a mamei sale, si abié retienendu-si simtíemintele, mai multu sborá catra odai'a sa, si incuindu usi'a dupa sine, se aruncá pe divanu, lasandu cursu liberu lacremiloru sale...

Serman'a copila! Ea sperá re'ntórcerea lui Septimiu, si cu elu fericirea oftata — inse, cruda amagire! Iulianu nu amintí nimicu despre dinsulu in epistol'a sa. Septimiu i scrise la inceputu câte-va epistole, inse de unu timpu tacea. Epistol'a fratelui seu, erá o lovitura amara pentru anim'a ei simtítória, ea nu avea cui sê-si descopere dorerea, ce-i turmentá internulu, si in desperarea sa, voiá, sê spuna mamei sale

secretulu seu, inse totu-si se retienù! mai asceptà sosirea lui Julianu... O lupta continua se desvelea in peptulu ei — anim'a-i iubitoria nu putea sê-lu acuse. Ea nu credea cã unu sufletu ca si alu lui Septimiu, sub masc'a amorului, se fie perfidu.

— Elu me iubesc, — suspină ea, — dar cine scie, cê-lu opresce de nu-mi mai scie; pôte precautiunea; elu nu me va uitá, mi-a joratu amoru, si nu-si va calcá juramentulu! Anim'a lui e cu multu mai nobila, ca sê comita o crima facia de amorulu meu, si, oh! dulce si trista sũvenire!... momentulu despartirii inca stórsera lacrima de dorere in ochii lui!...

— Óre si acele potu fi fatiarite?!...

Asié si-continuà ea monologulu, desvinovatându pe Septimiu; si dupa o óra lunga, binefacatoriulu Morfeu se indurà de suspinele ei, si o leganá cu blandetia pe bratiile sale, transportandu-o intr'o lume mai ferice!...

Oh! de ar durá multu acésta fericire!

Trecura 10 dñle de la scen'a ce o descrieram, in care nu aflamu in castelu nici o stramutare, afara de bucuri'a parintiloru, cã si-voru revedé fiulu, si suspinele ascunse ale Silviei, ce avura potere sê-i faca faci'a palida.

Intr'o demanétia, o trasura plina de pulbere se apropià catra castelu. Intr'insa siedea unu june cam de 27 ani, si trasurile feciei sale semenau cu acele ale Silviei, de unde deducemu cã e Julianu.

Ájungandu la pórtá, se coborì, si intrà in curtea spatiósa, unde lu-asceptau imbratiesierile parintiloru sei. Erá mare bucuri'a, cã-ci dinsulu si-finise studiele, si acum putea se remana timpu mai indelungatu in cas'a parintiésca.

Silvi'a inca se bucurá. Ea nutriá pentru frate-seu o afectiune plina de tineretia, inse dorerea cumplita, ce rodea ca unu vierme la anim'a sa, nu cedia mare locu bucuriei.

Prim'a bucuria viforósa a revederii se linscì. Silvi'a nu avea curagiulu a face intrebare despre aceea, ce ne'ncetatu i sioptea anim'a, inse, par cã sórtea ar fi voitu a o partiní unu momentu: Domnulu B. intrebà pe fiulu seu despre Septimiu; acest'a respunse, cã dinsulu au caletoritu catra patri'a sa, ca sê cercetdie rudeniile, si mi-promise la despartire — mai adause elu, — cã mi-va scie cãtu mai curendu. Conversatiunea trecù la obiecte fara interesu.

Inca o schintea de sperantia lucì in su-

fletulu ei... Acum asceptá cu nerabdare epistol'a promisa...

Dar aceea nu mai viniá.

Unu intervalu de nóue luni se strecorà de la sosirea lui Julianu, si dinsulu nu primì nici o insciintiare de la amicu scu, si indesiertu sidedù ostenéla de a aflá loculu petrecerii lui. Silvi'a se luptá cu dorerea-i interna, ne avendu nici o consolare, si rosele feciei sale se veste-dîsera cu incetulu, ea nu mai erá vial'a si inflorend'a copila de odinióra, ci pareá unu angeru plangatoriu, geniulu dorerii. Insedaru o intrebá mama-sa ingrigita, cu fragedîme, de caus'a tristétiei sale. Ea totu-de-una scia sê respinga intrebarile cu finétia-i indatinata si decise a-si ingropá amorulu in mormentu, ca nimene de elu se nu mai scie.

La inceputulu primaverii, parintii Silviei se determinara a face o caletorie in Austri'a. Silvi'a, cu tóta dorintia de a remané in singuretate, nu se potù opune voiei parintesci. Pregatirile se facura, si ea insocì pe parintii sei, fara nici o contradícere.

Pe la finea lui maiu, famili'a B. se aflá in capital'a Ungariei. Intr'o dup'-amédi, Julianu esîse ca sê cerceteze unu tineru medicu, a carui cunoscintia o facuse in Germani'a. Rentornandu a casa, aflà numai pe Silvi'a, si-i spuse, cã a cercetatu pe cunoscutulu seu, si acela i descoperì loculu aflării lui Septimiu.

(Va urmá.)

Anastasia Leonescu.

Franciscu si Anna.

— Novela anglesa. —

(Urmare.)

— Lucrulu nu e intru atât'a greu, cãtu mai cu séma uritosu. In timpu de 12 óre, a siedé in o scorbura de marimea unui foculariu (caminu), a tiené in mana legatória unei usie si a deschide totu-de-una candu vine vre-o careta cu carbuni de pétra. Nimene nu graesce nimicu catra dinsulu, singuru trebuie sê siéda tóta diu'a in cea mai adanca intunecime, si acést'a intru adevéru nu e ce-va lucru pré placutu.

— Si nu ar poté indepliní dinsulu in baia ce-va lucru mai greu?

— In etatea dinsului ce feliu? Numai la portarea carbunelui si la impingerea caretei s'ar poté aplicá, acést'a inse e si mai reu; pentru

câ la acést'a adese-ori trebuie sê te urci in 4 branci prin coridórele inalte si strimte abié de dóue picidóre; funea si' caten'a, cu care e incinsu omulu pe la midilocu, asié tare fréca trupulu, incâtu isbucnesce si sangele.

— Pana candu eu — intrerupse Jack — de nimicu alt'a nu me temu, decâtu de bât'a inspectorului, déca din intemplanare me afla dormindu, séu de vre-o dóue loviture de ciocanu, déca lasu ca sê ascepte caret'a la usía. Si acés-ta in asemenare cu aceea ce suferu altii, e atâ-t'a, câtu nimic'a, pentru-câ pe aceia i lovescu cu baltagiulu, li arunca in capu frustrate mari de carbune, séu i batu cu funie gróse decâte unu degetu. — Eu am amici orbiti de unu ochiu, cu craniulu spartu si cu cóstele sdro-bite...

Ann'a nu si-a potutu retiené lacremile.

— Dieu asié, fic'a mea, — dîse mam'a catra copil'a miscata, — trebuie sê traimu, si copilulu meu, de si e asié de micu, casciga pe dí câte 10 pence...

— Diece pence? Ah! acést'a ar fi mai multu decâtu mi-e de lipsa mie. Dreptu e, câ in baia se aplica si femeii si copile mici?

— Da, iubita copila, si aceste fiintie nefericite implinescu chiar lucrurile cele mai grele...

— Ah! — suspină Ann'a, apoi continuà: Femeia buna, nu mi-ai scí cascigá si mie de lucru in baia, baremi numai jumetate atât'a léfa sê-mi deie, pe câtu dau la altii.

La cuvintele aceste unu june baiesiu au intratu in casa, pe care femeii'a casei lu-sa-lutà cu:

— Buna sér'a, Franciscu!

Ca si surprinsu, a privitu la jun'a copila si, fara ca sê fia observatu de cine-va, a petrecutu societatea cu atentiune incordata.

Anim'a Lucy-ei — asié se chiamá femeii'a casei — nu pucinu s'a miscatu prin cugetarea profundá si recomandarea junei copile.

— Tu sê lucrí in o baia de carbune! — dîse cu tóta mirarea; tu n'ai cugetatu, ce voiesci. Tu ai aspectulu unei domnisióre.

— Eu trebuie sé cascigu bani, si nu mi-e iertatu sê privescu la pericle. Ah, déca ai scí dta câtu suferé sermanulu meu parinté! O parchia de shillingi ar fi destui, ca sê cumperâmu medicamentele, ce i le-a prescrisu mediculu, pe care numai odata lu-a potutu chiamá la sine.

Pana candu a vorbitu asié, inclestandu-si manile, pe fétia i cursera lacrimel dorerei copilaresci.

— Sermana copila! — dîse Lucy — ceea ce ceri, nu e in puterea mea. — Totu ce potu face, e, câ voiu vorbí pentru tine dóue cuvinte. Vina mane séra éra-si, pana atunci barbatulu meu va susterne la guvernorul baiei cererea ta, si atunci ti-voiu poté relatá respunsulu.

Ann'a, multiamindu cu caldura promisiunea asecuratória, a parasitu cas'a cu unu buchetu, care i l'a facutu Lucy din gradiu'a sa.

Baiesiulu june, care pana acum stetea pucinu cam indereptu, acum a pasítu mai aprópe, a prinsu man'a copilei si, cu simtiementulu celu mai profundu, dîse:

— Numai curagiu, iubita copila, curagiu; prevedinti'a va grigí de tine.

Ann'a pe cale a cautatu ce-va pretextu, pentru a-si escusá absinti'a din diu'a intréga. Candu a ajunsu a casa, tatalu morbosu o a intrebatu, câ unde a fostu? ér ea inrosíndu a respunsu, câ a fostu la cutare gradinaritia, care i-a promisú de lucru, la ce bolnavulu s'a vedíutu a se fi liniscitu.

In diu'a urmatória, a grabitu la cas'a baiesiului, unde cu cea mai mare bucuría a primitu incunoscintiarea, câ i s'a implinitu cererea sa.

Bun'a Lucy i-a anticipatu atâti'a bani, câtu sê-si póta cascigá cosiarca'a, in care va avé de a portá carbunele.

In demanéti'a urmatória, cu anim'a dore-rósa, s'a despartítu de tatalu seu dormindu, si între lacrimel a imbracisiatu pe Jenny, sor'a sa.

La Lucy o acseptá deja. Indata ce a sositu dins'a, cu totii au plecatu si nu preste multu au fostu la ocn'a, care conducea in bai'a de carbuni.

II.

Ann'a a ametítu, candu, urcandu-se in cosiarca, a privitu in afundímea, in care trebuia sê strabata. Pe unu momentu si-a 'nadsítu simtiurele, momentulu acest'a inse i-a storsu de pe buze unu strigatu:

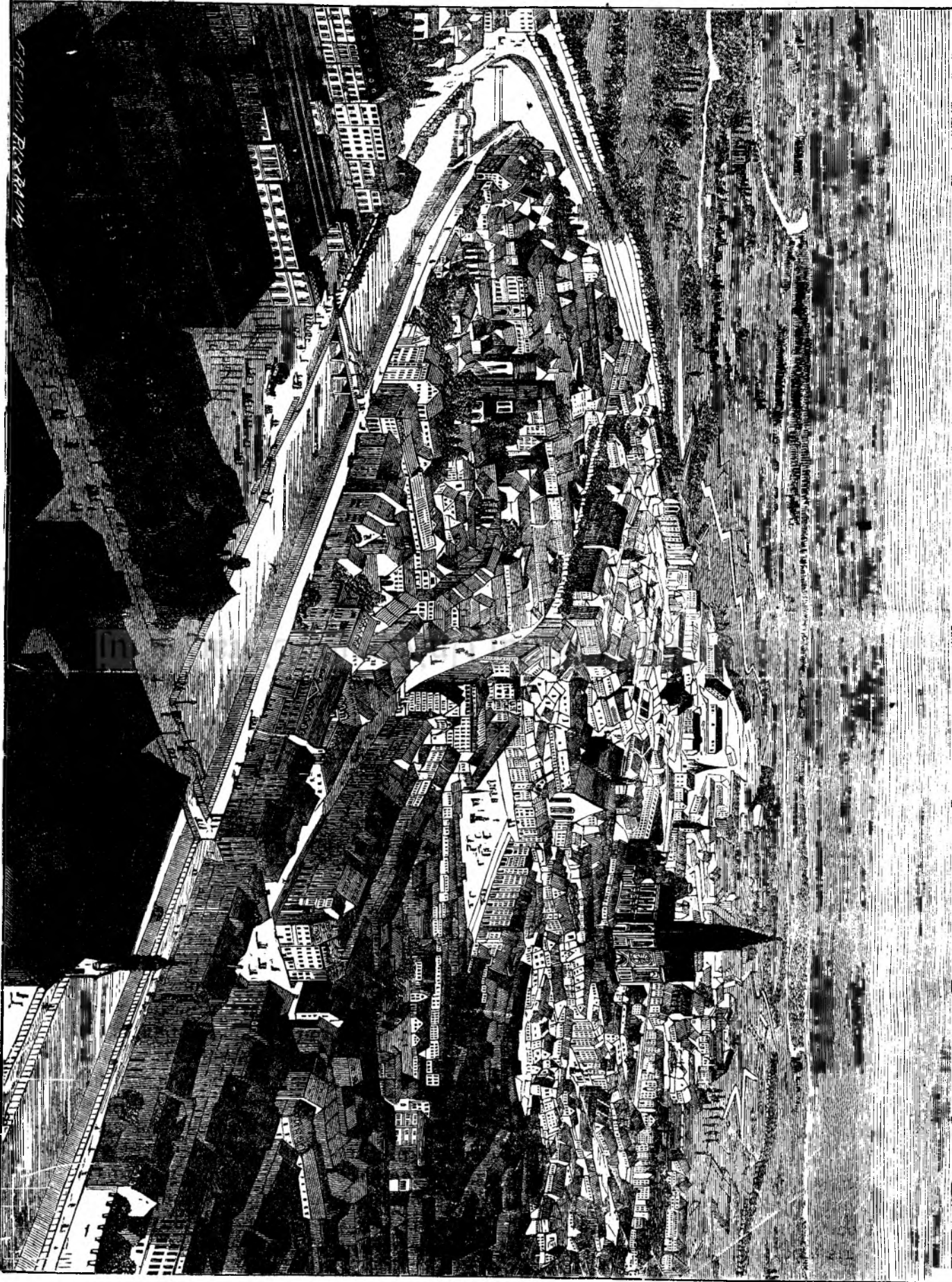
— Prindeti-me, câ-ci cadu afara!

— Curagiu! — strigà atunci o vóce care i erá cunoscuta.

Intorcendu-se, a recunoscutu pe baiesiulu Franciscu, care éra-si a dísu:

— Curagiu! Domnedieu te va aperá si te va pazí!

Afara man'a tare si vigurósa a lui Tom o a prinsu si o a redicatu. Ametítu a strinsu Ann'a funi'a, in care depinde o cosiarca atâtu de mica, incâtu abié i incapeau micel ei picidóre. Cu

Strassburg.

PREMIER PRIX 1874

câtu mai tare se cufundá in sinulu pamentului, cu atâtu mai multu i crescea fric'a si nelinisea. Orisonulu din ce in ce lu-vedea angustându-se, sórele si lumin'a din ce in ce mai multu i disparea dinaintea ochiloru; aerulu din ce in ce lu-affá mai apesatoriu, mai nadasâtoriu si mai ferbinte.

In unu momentu a audîtu unu murmuru vijitoriu, ca si cum ar navalí a supra ei nesce riuletie montane. Anim'a-i sa inghetiatu si abié mai avea consciintia de sine; i s'a parutu, ca si cum s'ar gramadí a supra ei Alpii cu totu pondulu loru, si in totu momentulu credé, câ acum... acum va cadé cu rapediune in afundîmea nemarginita.

In urma, unu nou feliu de sunetu i-a atrasu atentiunea: din afundîme se inaltiau cuvinte de ómeni, cari pe totu momentulu se inmulteau, si Ann'a, care si-venise in ori, a inceputu a sperá, câ a ajunsu la capetulu drumului seu periculosu si, câ se affa la destinulu seu. Si intru adeveru, nu peste multu a ajunsu pe o scandura lata, care erá acomodata de punte peste ocn'a plina de apa mocirlósa. — Nefericit'a copila abié cutezá a se miscá. Tremurandu, cu mare necasu s'a apucatu de o stanca, care i-a ajutatú descinderea.

Obiecte deosebite trecea cu mare gomotu pe dinaintea ei, venindu din coridóre si labirinte, din pesceri intunecóse si umede. In pescerile spatióse, resuná alarmá si canteculu, intrerupte airea de loviri asemeni transnetului, ceea ce a supra ei eserceara o influintia neplacuta. La lumin'a rosietica a lampeloru, cari luminá ici-colo, a potutu distinge in urma, câ cét'a vietuitória consta din barbati, femei si copfi, cari toti amblau indoiti sub greutatea unui sacu de carbune; a vediutu in baia si mâtie si cani.

In urma a venitu barbatulu Lucy-ei cu unu sacu.

— Ie-lu pe umeri, — dîse adresandu-se catra Ann'a, — si mi-urméza; eu te voi conduce la locul, unde vei lucrá.

Tom a intratu prin unu coridoru, care la inceputu erá destulu pentru ca sê póta stá in picióre oblu, si destulu de largu, pentru ca sê póta merge alaturi ambii, la totu pasiulu inse deveniá mai umilu si se angustá, in urma Tom a fostu silitu ca sê stee in locu, nu pentru aceea ca dóra nu ar fi voitu a se tãra si mai departe in patru branci — la acést'a erá umilu, ci erá inca asié de strimtu, încátu unu barbatu nu potea strabate prin ea.

— Vedi, câ eu nu potú merge mai departe

— dîse — ci o féta ca tine, póte strabate pana la locul unde se taia carbunele, aco'lo ti-voru umplé cosiaré'a; apoi venindu indereptu, vei duce carbunele la locul ce ti-l'am aretatu pe cale.

Tom s'a reintorsu la locul de unde a pornitu si pe Ann'a o au lasatu singura in acésta nópte suterana. Ea au pornitu prin coridoru si tãraindu-se au ajunsu la locul, unde lucráu cu ciocanele. — Cosiaré'a i-o umplurá nesce copilasi mici cu o greutate infioratória, ér din s'a adunandu-si tóta poterea si curagiulu, gafaindu o a trasu in pescer'a angusta. — Si asié a mersu acést'a in continuu, fara intrerumpere. — In urma, spatiósele portice suterane se umplura de strigatulu „Pausa, pausa!” si baiasii, asemene locuitoriloru unui furnicariu, in patru branci s'au tãraitu catra apertura, unde au prandîtu cu totii. — Preste o jumetate de óra, éra-si a sunatu clopotielulu inceperea lucrului.

Baiesii s'au imprasciatu éra-si in tóte partile. Candu in urma sér'a, Ann'a a venitu ér in susu, tóte s'au parutu inaintea ei atâtu de rapitória: ar avé lipsa de potere, ca ajungandu a casa, sê nu erumpa in eschiamari de bucuría. Icónele esperintieloru sale i s'au aretatu si in somnu, si fisionomi'a lui Franciscu in continuu fluturá inaintea ochiloru ei, repetîndu neincetatu:

— Re'ntórna éra-si in baia cu audacia! Angerulu custode alu teu te va urmá in totu locul.

II.

Ann'a, pe incetulu s'a invetiatu cu lucrulu celu greu, ai candu dupa trecerea a 14 dîle a primitu solitiunea de 5 shillingi, a fostu pré fericita, fiindu in stare ca sê cumpere pentru parintele seu medicamentele, cari intru adeveru au resultatu o usiurare esentiala doreriloru dinsului.

Din instinctulu seu femeiescu, indata a afluatu midiloculu, prin care si-a asecuratu deplinu fati'a in contra influintiei carbunelui de pétra. — Unu vestmentu de form'a unui sacu, cu apertura numai in directiunea ochiloru, asemene vestmentului ce pórtá arestantii italieni, o aperá de influintia nesanetós'a. Vestmentulu straordinariu, la inceputu fu batjocoritu si derisu din partea baiesiloru, dar acést'a nu a duratu multu; má copil'a juna si frumósa deveni asié de placuta, încátu nici o numiau altu-cum decátu angerulu baiei.

Si intru adeveru, dinsa, in intielesulu celu mai strictu alu cuventului, erá acel'a.

Déca siedea in ócn'a-i favorita, care cu petrile galbene si vênete, ce erau fórte dese in baia, intru adeveru o au prefacutu in o fabulósá odae farmecatória, se aduná in giurulu ei betrani si juni, si ea li povestea „O mía si un'a de nopti“ séu adese-ori chiar fabulele proprie ale sale.

Prin acést'a atrase atentianea tuturoru a supra sa, si toti se bucurau a-i aretá simpathiele loru.

Candu se rentorcea sér'a a casa, cu buche-te de flori, cari in continuu tienea in seducere pe parintele seu, adese capetá donuri diferite, cari ajutá in mare mesura parintelui bolnavu sustienerea casei: acusi o óla de lapte, acusi o cosiarca de óue séu unu saculetiu de crumpune. — Prin Franciscu capetá daru de cele mai avute, fara ca se scie batâru numai numele binefacatoriului seu. Ci baiesii nu s'au indestulitu cu atât'a numai. Prin midilocirea si nisuinti'a femeii lui Tom, Jenny a devenitu cusatorés'a si spalatorés'a comunei intregi.

Si nu erá usióra problema de a impliní totu ce i se concrede, pentru câ baiesii dominec'a si in serbatori erau fórte lucsuosi in vestimentele albe. Asié incepe a se mai restaurá bunastarea familiei, dar bét'a féta, care lucrá dñle intregi in baia, din dñ in dñ devenea mai macra si mai palida. Parintele solicitu, indata a observatu acést'a stramutare, si in o dñ au demandatu Jenny-ei, sê mérga la gradinariti'a si sê o róge, ca de aici inainte se crutie pe copila mititea de la lucrurile mai grele.

Jenny, fiindu-câ nu sciá numele gradinaritiei, a mersu la femeii lui Tom, care la inceptu a respunsu in unu modu trivialu la intrebarile ei, inse la urgitarea si rogarea ei, nu a potutu tiené secretulu mai departe si i-a descoperitú totu.

Nu se póte descríe influinti'a descoperirei si ametiela Jenny-ei. Nu si-a potutu infraná impaciinti'a mai departe si a grabitu la usi'a baiei, de unde chiar acum veneau baiesii. Intre tremurare, care i-a cuprinsu fiinti'a intréga, a privitu la palid'a s'a sóra, care pasíndu afara din ocna, si-a scuturatu vestmentulu de a supra, ér pulverea remase, s'a scuturatu in accelerarea catra comuna... Au mersu dupa ea, si ajugandu-o, o au imbratísiatu; dar nu a aflu cuvinte prin cari se multiamésca sacrificiulu nepretiuiveru adusu familiei.

(Va urmá.)

Doine si hore poporale.

— De pe valea Somesiului in Transilvani'a. —

VI.

Arda-te foculu uritu,
Rea bóla esti pe pamentu,
Bóla fara crediementu!
Câ nimica nu te dóre,
Fâr' te topesei pe picióre,
De te vede mandrulu sóre,
Nu póte de mil'a ta,
Cum ti se usca carnea,
Ti se scurta viéti'a.
De uritu si de necasu,
Cauta satulu sê mi-lu lasu;
Uritulu si traiulu reu
Ducu-te la fagadeu!

VII.

Incue, mama, usi'a bine,
Câ uritulu éra-mi vine,
Ori o 'ncue, ori o lasa,
Câ uritu-a 'ntratu in casa.
Dragutiulu, care mi-i dragu,
Nu-mi vine nici candu la pragu;
Dar dieu care mi-i uritu,
Elu si-aséra a vinitu,
Si-a venitu cu pip'a 'n gura,
Si nu-lu potu vedé de ura;
Si s'a pusu apoi sê siéda,
Si-a beutu din cofa apa,
Elu de-acolo s'a scolaru,
Si frumosu câ s'a rogatu,
Sê-lu cuprindu pe dupa capu.
Dragutiulu, care mi-i dragu,
Lu-cuprindu si nerogatu,
Dar dieu care mi-i uritu,
Se róga — dar nu-lu cuprindu!

VIII.

Lelitia cu peru galbinu,
Unde te vedu, me légânu,
Ca si frundi'a 'n celu paltinu,
Candu o sufla ventulu linu,
Ca si frundi'a 'n celu stejaru,
Candu o sufla ventulu raru.
Vai de mine ce m'oiu face?
Ce iubescu, mamei nu-i place.
De ar placé mamei ca mie
Mani asiu merge 'n cununie,
Dara mam'a nu me lasa
Sê aducu pe dracu 'n casa.

Culese de

S. Sohorca.

SALONUL

La emanciparea femeilor.

În una din conversațiile dlui I. Grozescu cu cetitóriile „Familiei“, dînsul a facutu amintire de dese-le discussiuni ce au avutu locu în salónulu acestei foi pentru emanciparea femeilor. — Tot'odata a afirmatu ds'a, cã mai toti cavalerii s'au exprimatú pana acú, în principiu, pentru emancipare, fie din convictiunea lorú propria, fie dintr'o galanteria întrebuintiata la loculu ei.

Eu, din parte-mi, sciu pré bine, stimabilelorú cetitórié, cã nimicu nu este într'o conversatiune mai disgustatoriu, decãtu repetirea unorú lucruri de atãtóri discutate; cu tóte aceste inse, mi-iéu voi'a, a mai reveni si eu înca odata a supra cestiunii acesteia, si a vi marturisi, cã me alaturu si eu fara nici o reserva pe langa ideia emanciparei, a carei realizare o dorescu din tóta inim'a.

— Vi multumimú de complimentu, dle, dar n'avemu trebuintia de partinirea dtale. Realizarea dorintiei nóstre juste, emanciparea secsului nostru, este o cestiune, a carei deslegare definitiva depinde numai de la timpú.

Cam aceste o sê-mi respunde-ti, convinse fiindu despre triumfulu finalu alu secsului dvóstre!

Eu inse, mi-permitu a replicá, cã nu am dechiaratu acésta, spre a ve face complimente.

Am dis'o numai din caus'a, cã dorescu se fie o data pace în tíera si societate. În casa nu dícu, cã-ci nu am fostu pana acú în positiune, de a mi-o vedé conturbata.

Repetediú, cã dorescu, sê fie pace între secsulu frumusu si între barbati.

Eu nu credu inse, cã v'a ajunge omenimea la odihna, pana-ce nu se va acordá secsului frumusu dreptulu de a pasí alaturea cu barbati pe carierele acele, pe cari obicinuiá de a umblá pana acú numai ei singuri.

Acordarea dreptului acestuia este din partea secsului frumusu o cerere cu atãtu mai justa, cã-ci natur'a a înzestratu pe femei cu tóte însusirile, cari le califica de a ocupá în lume o positiune cãtu se póte de neatérnatória; ba unele însusiri aparú la femei cu multu mai desvoltate decãtu la barbati.

Tóte aceste le affirmu, fara de a face complimente!

De esemplu:

Femei'a are puterea cuvintului. Geniulu oratoricu se pare a i fi asié dicandu innascutu.

Dvóstre sunteti pré modeste, de a afirmá acést'a. — Dar eu me provocu la marturi'a barbatilorú, cari au avutu norocirea de a ascultá câte-o predica morala din partea sociei; si sum siguru, cã voru vorbí numai cu respectu de talentulu oratoricu alu secsului frumusu.

Pentru ce dara ingroparea talentului acestuia? Pentru ce se nu se întrebuinteaze înaintea tribunalelorú, aপরاندু pe sermanii acusatú?

Între parantese, fie amintitu, cã rolulu de aporatoriu se potrivece mai bine pentru o femeia decãtu

pentru unu barbatu, cã-ci pe langa geniulu oratoricu, femeia mai posedé înca si grati'a aparintiei, o însusire acésta, mai puternica decãtu tóta dialectica jurisprudentilorú.

Însusirea acést'a oratorica, cu care secsulu frumusu aru mai poté debutá înca si în cluburi, în diferritele adunari, în camer'a reprezentantilorú tíerei, etc. etc., ar fi destulu de puternica, spre a poté pledá pentru emancipare. — Dar secsulu frumusu nu e asié de seracu în privinti'a însusirilorú bune, dupa cum se prefacu a crede barbati. — Femei'a mai posedé înca destule însusiri, cari o îndreptatescu a pretinde egal'a îndreptatire fatia cu barbati.

De esemplu:

Femeile sunt mai sírete, cu multu mai sírete decãtu barbati.

O însusire acésta, care le recomanda cu deosebire pentru ocuparea posturilorú diplomatice pe langa curtile straine.

Dorinti'a de a scí posturile aceste în mani cãtu se póte de sigure, este asta-di cu atãtu mai mare, cã-ci scimú, cã mai tóte resbelele din urma s'au nascutu numai din neintielegerile si simplicitatea diplomatilorú. Cum-cã femeile, ca diplomate, s'ar întielege mai bine, e alta întrebare; dar sírete sunt femeile si acésta este pentru unu diplomatu séu diplomata o însusire necesaria.

Se mai díce, cã femeile în genere aru fi si pucinu mai crutiatorie decãtu barbati.

Déca este acésta adeveratu, nu potú întielege nici decãtu, cum de nu li sa deschisu cariera, spre a poté intrá în ministeriulu de finantie din Austri'a, cã-ci acolo aru fi, cu însusirea acésta, la loculu celu mai potrivit. Aru poté ajutá la usiurarea sarcinei de pe spinarea bietilorú contribuenti — déca ar voi — dar mi e téma, cã predilectiunea pentru toaleta, uniforma, si multe altele, numai cã aru mai ingreuná treb'a.

Cã e asié séu ba, vederemo. Vorba e, cã se díce, cã femeile sunt mai crutiatorie; pentru ce dara sê nu li se dea ocaziunea, de a dovedi acést'a en gros?...

Am audítu, de multe ori, si o credu pré bucurosu, cã femeile sunt si mai consecuente decãtu barbati.

Si sciti, stimabile cetitórié, cum dovedescu barbati asertiunea acésta? — Ei se folosescu de pros'a cea mai séca, de cuvintele cele mai pucinu delicate, si dícu simplu, cã ce a intratu odata în capulu unei femei, nu o mai poti scóte.

Fie si asié, dar în mani'a tuturorú barbatilorú, acésta totu remane consecuintia, si se póte întrebuintiá cu succesu în afaceri, unde barbatilorú aru trebui, dara ei nu aréta nici o consecuintia.

Vedeti, amabile cetitórié, cã nu sunt numai simple complimente, ce me îndemna a me dechiará pentru emanciparea femeilor!

Este singuru numai dorinti'a, de a vedé relatiuni mai stabile si mai indestulitórié în societate si în statu, la care va ajunge omenimea numai atunci,

candu va deschide secsului frumosu unu campu, pe care se póta sadí sementi'a insusírilor sale roditórie.

Cu respectu la folosulu celu mare, ce are se resulte din emancipare, luptati-ve dar pentru acésta! Intrebuintiati preponderanti'a insusírilor secsului frumosu! Aruncati fulgerii elocuintiei, fi-ti sírete la atacu, crutiatorie in intrebuintiarea sagetiloru, consecuente pana la finea luptei, si succesulu va fi alu secsului frumosu!

Odata egale cu barbatii, ve va fi usioru ai pune pe acestia la jugu, si a ve proclamá pe dvóstre de domnitórie.

O era nóua si mai pucinu sgomotósa va resari atunci. Er'a femeiloru! In locu de resbele cu tunuri si pusci, voru urmá acele cu... suspine si oftari...

O era gloriósa a suspineloru si oftariloru!

A propos! O insusire principala si démna de aplicatu intr'unu statu plinu de detorii ca Austria, o asiú fi mai uitatu.

Am dísu cá nu sum siguru, déca s'ar procopsi statulu, fiindu ministri de finantie de secsulu femeiescu; dar una o sciu siguru, si acésta este, cá inlocuindu-se toti amploiatii prin femei, ar resultá de aci o crutiare mare pentru tesaurulu statului. De ce?

Me intielegeti pré bine! Femeile au datin'a de a si-uitá numerulu aniloru, séu de a se crede mai tinere. In urm'a obicieiu di acéstaia, ele nu aru ajunge asié curendu in etatea aceea, in care barbatii indatinéza a cere pensiuni. Cádi bani mai consuma intr'unu statu pensiunile aceste! Si cáta crutiare in urm'a inlocuirei barbatiloru prin femei!

Constantinu.

CE E NOU?

× (Pentru fondulu teatrului natiunalu.) Dlu Emiliu Sevoiu, junele patriotu romanu, ce de mai multi ani petrece la Grand in Belgia, dílele aceste tramise dlui Babesiu a dóu'a rana. 400 franci pe an. 1872 din cele 2000 fl., ce precum am reportatu si noi la timpulu seu, s'a ingagiatu a respunde in restimpu de cinci ani.

= (In Vien'a) s'a intemplatu in septeman'a trecuta o istorióra de amoru fórté interesanta. Eroii istoriórii sunt fiulu avutului bancariu baronu Molpurgo din Triestu, si Ermin'a, copil'a rapitória a supraveghiatoriului stauleloru statului. Junele juristu Molpurgo, care erá deja incredintiati cu o fetitia a milionieriului Rothschild din Parisu, locuía intr'o casa cu frumós'a Ermin'a. Nu au trecutú timpu multu, si dinsii s'au vediu, s'au cunoscutu, si Ermin'a intr'atát'a i-a devenitu de draga, de incantatória, incátu preste câte-va septemani, betranulu Molpurgo primí intr'o epistola scirea, cá fiulu seu se insóra. Avutulu bancariu caletori rapede la Vien'a, si-aci delocu se si convinse, cá scirea e adevérata, si cá amenintia periclu insiogorirea sa cu famili'a Rothschild. Ca sê impedece pe fiulu seu de lá acestu pasiu nebunu (precum dícea betranulu), a inceputu a lu-ocari, a-lu infruntá, a-lu amenintá, — dar inzedaru. Junele Molpurgo erá constantu, cá-ci iubea adevératu. Atunci intrevení si avocatulu bancariului, ca intrigantu, promitiendu copilei sume mari, déca va parasí pe amantulu ei, dar

copil'a iubitória respinse cu indignatiune sumele imbiate. Adusera apoi pedeci confesionale. Junele erá jidanu ér copil'a catolica. Dar amant'a fidela delaturá si pedec'a acést'a, — ea se facú jidana. VEDIENDU tata-seu, cá se lupta inzedaru in contra unui asemenea amoru, si iubindu pré tare pe uniculu seu fiu, incátu nu a potutu si nu a voitu ca sê lu-nefericésca chiar elu prin opunerea sa, in fine s'au convoitu. Dar totu-si se mai ivira pedece. Dr. Jelinek, rabinulu comunei jidovesce, nu a voitu se-i cunune, pana-ce, la petitiunea junelui baronu Molpurgo, comuna jidovéscá lu-a constrinsu. Si asié se finí istorióra acést'a amorósa, fórté interesanta pentru pedecile multe pe care le-au intempinatu parecí'a acést'a sinceru iubitória. Actulu cununieii a decursu in septeman'a trecuta in linisceá cea mai mare, si in septeman'a acést'a, acesti amorosi plecara norocosi catra Itali'a, ca sê-si petréca fericirea lorú sub temperatur'a usióra de aci.

+ (Unu nouu advocatu romanu.) Dlu I. Prosteanu a depusu in dílele trecute censur'a advocatiale cu succesu laudabilu. I gratulámu.

= (Dlu Iustinu Popfíu) care in program'a sa catra alegatori a declaratú, cá dinsulu va spriginí partitulu guvernului, precum affámu acum dintr'unu telegramu sositu in Pest'a, la alegere a — cadíutu. Anche bene!

= (Ministeriului de interne) s'au anuciati urmátóriele incendiuri: In Collanu, in Transilvani'a, au arsu 50 case si edificie de economia; in Gradisce, totu in Transilvani'a, a arsu o cuantitate mare de gráu, in pretiu de 12,841 fl., si in Bacáu-micu, comitatulu Sabolciului, inea s'au consumatu prin focu cuantitáti insemnate de gráu si fenu uscatu.

⊙ (Senatulu imperialu,) dupa telegramele cele mai nóue, se va redeschide in 28 a lunei curinte.

= (Amoru idilicu.) Unu garsonu din locu, iubiá cu o pasiune nebuna pe frumós'a si dragalasi'a cameriera Teresi'a K., dins'a inse, care nu simtiea catra acestu amorosu invapaiatu nici cea mai mica simpatia, i-a dechiaratu mai de multe-ori, cá nu-lu iubasce. Garsonulu inse, in butulu indiferentii dinsei, o iubiá cu focu din ce in ce mai mare, si in tóta diu'a alergá la locuinti'a, unde sierviá dins'a, si asceptá sub pórtá óre intregi, ca sê véda, sê intelnésca pe idealulu seu adoratu. De-una-díle, standu ér sub pórtá, asceptandu cu doru pè amores'a sa, care nu preste multu se si iví, — dinsulu ér incepu a-i declará amorul seu ferbinte. Dar camerier'a nendurata i declará acum rece si francu, cá dins'a nici-odata nu lu-va iubi, si dinsulu sê nu o mai molesteze cu amorul seu siuchiati. Garsonulu scóse atunci rapede unu pistolu, si lu-indreptá a supra sermanei copile, care i intórse spatetele si voiá sê se indeparteze, si care nici nu nadaia de periculu mare ce o amenintá. Dar, spre norocirea cea mai mare, in momentul, candu garsonulu tienea pistolulu in cordatu a supra camerierei, intrá pe pórtá portieriulu, si cu o presintia rara, smanci man'a garsonului, pistolulu detuná, si nu a nimeritu. Astu-felu viét'i'a sermanei cameriere fu mantuita. Garsonulu o iubiá cu atát'a patima, incátu, precum mai tardíu a marturisitu, mai antáiu a voitu sê o impusce pe ea, apoi pe sine. Acestu amorosu idilicu ascépta acum cu dorere sentinti'a capitanatului.

= (Unu copilasíu slabutíu.) O mama din Pest'a, aflandu cá copilasíulu seu de 14 ani a furatu o bancnota de 5 fl., voiá, ca pedépsa, sê-i traga o palma, dar

atunci copilasiulu slabutiu prinse cu dintii man'a mamei sale, si de-odata i-a muscatu detotu dóue degete, dimpreuna cu inelele de pe ele, încátu a remasu cu ele in gura. Dupa acestu faptu misielescu, copilulu a fugitu de a casa, si nu s'a mai potutu aflá pana in diu'a de adi.

= (*Incendiu.*) Renumit'a fabrica de zaharu din Surány, care e un'a dintre cele mai mari, nu numai din Ungari'a, ci si din Monarchi'a nóstra intréga, a dearsu la inceputulu lunei curinte. Daun'a e colosala.

= (*Balu.*) Tinerimea romana din Buda-Pesta, precum aflámu, a tienutu o adunare, in care s'a decisu, cá si in anulu acest'a va arangiá unu balu. In caus'a acésta si-a alesu din sinulu seu unu comitetu arangiatoriu de unu-spre-diece membri. Balulu se dá in folosulu academiei romane si a societáti „Petru Maioru.“

Literatura si arte.

× (*Resbelulu franco-teutonicu.*) Fascicululu a IV din „Resbelulu franco-teutonicu“, care apare in editur'a nóstra dimpreuna cu tabloulu, care representa Parisulu, se tramite acum stimatiloru nostri abonenti. Impregiarári independinti de noi, au produsu intardiarea aparitiunii a acestei intreprinderi literari. Autorulu de pana acum, dlu A. Bujoru, s'a retrasu de la edarea opului si eu am fostu silitu a me adresá la diferite persóne rogandu-le concursulu lor, pentru a indepliní cu demnitate oper'a intreprinsa. Acum mi-a succésu a acuirá pe dlu Victoru Turtureanu, care ni-a pusu la dispusetiune concursulu seu si am dispusu ca in vítoriu sê apara opulu cu acuratétia. Preste pucinu va aparé fascicululu alu V. si cele urmatórie in timpulu celu mai scurtu posibilu. — Ni-au venitu la cunoscentia, cum-cá cu deosebire in Romania, s'au facutu multe prenumeratiuni pe la agenti, cari fara a fi indreptáti din partea nóstra, au incasatu si bani. In interesulu nefericitiloru francesi, caror'a este destinatu totu venitulu curatu, in interesulu publiculu abonatu si alu nostru reciproc, vinu a rogá pe toti acei domni, cari au abonatu la cine-va, a ne incunoscintiá in terminulu celu mai scurtu despre agentii la cari au abonatu, despre sumele solvite si esemplarele subscribe, alaturandu-ni eventualminte cuitantiele, pentru a avé la mana documintele necesarie pentru a poté face pasii de lipsa contra acelor'a, cari au comis fraud'a. Noi din parte-ne, vomu face tóte cele posibilu, ca publiculu, in cátu ni stá in putere, sê nu suferu. Atragemu deci atentiunea on. publicu romanu a supra acestui incidinte, care nóu ni-a causatu daune nereparabili si facéndu acést'a amara esperintia, sistamu ori-cui dreptulu de a primí in numele nostru prenumeratiuni, rogandu pe on. publicu, a se adresá in acést'a privintia de a dreptulu numai la noi. Rogámu pe tóte foile natiionali romane, a incunoscintiá pe publicu despre aceste, spre a se ferí de acei fraudulenti. Gratiu, 3 dec. 1871. Paulu Cieslaru.

⊙ (*Inscúntiare.*) Ctra P. T. domni abonenti la opulu: „Numa Pompiliu“ tradusa de Mihaiu Velceanu parocu gr. or. si profesoru de teologia. Pana acuma sunt deja tiparite 8 cóle, celelalte patru cóle restanti se voru tiparí cátu de curendu. — Pretiulu unui esemplariu este unu florinu v. a. De la 10 esemplarie se dá

unulu rabatu. Domni abonanti, carii prenumera 1—2 esemplarie, voru primí opulu tiparitu prin recepisa postala (Nachnahme,) ér carii prenumera preste 10 esemplarie, sê aiba bunatate, dupa incasarea baniloru, a mi-tramite pretiulu prin asignatiune postala. (Post-Anweisung.)

Din strainetate.

× (*Dóue persóne insemnate*) din Parisu murira in dílele trecute. Una e Ioan'a Sauterie, regin'a spalatoritiloru. Dinsa, ca femeia de o frumsetia inuimitória, incependu de la alu 18-le anu a vietii sale, adeca de la 1830 încóce, fu dupa-olalta alésa, in festivitátile anuale ale spalatoritiloru, de regin'a lor, candu o imbracau apoi in portulu Dianei, si cu bucuria tumultuósa, o conduceau prin stradele Parisului. Rapitória Ioan'a, a traitu vietí'a cea mai romantica, ér acum mori in miserí'a cea mai mare. A dóu'a persóna insemnata e: „inimiculu clotianiloru.“ Cu numele acest'a erá cunoscutu in Parisu unu omu betranu, care alergá pe stradele Parisului, esclamendu: „Mórte clotianiloru!“ (mort aux rats!) si portá pe umeri o bâta lunga in a carei capetu erau intiepati clotiani morti. Acestu bietu betranu a moritu de fóme langa podulu lui Ludovicu Filipu.

= (*Iefuirea regelui Amadeu.*) Foile italiene nirelatéza, cá regele Amadeu, carui'a i place, a se preumblá singuru, in vestminte civile, prin stradele Madridului, intr'o séra fu atacatu in o strada laterala de patru lotri. Acestia lu-jefuira de portmoneulu seu, de orologiulu de aur, si de inelele sale; ma lu-desbracara si de paletóulu seu. Regelui nu i s'a intemplatu altu ce-va nimicu, fara dupa aceea, de siguru, se va fi ingrigitu de politia mai buna.

= (*Rochefort*) in prinsórea sa din Bayard, scrie unu opu nou intitulatu: „Istori'a imperiului depravatu.“

× (*„Gaulois“*) din Paris, e o fóia, pe care toti o cetescu dar nime nu crede. Intre notátiile sale cele mai próspete cetimur urmatóriele: Presiedintele republicei de Bolivi'a, care e unu amicu invapaiatu alu francesiloru, inainte cu vre-o câte-va luni a chiamatu la sine pe consululu prusescu, si lu-a intrebatu: „Câte invingeri a dobenditu compatriotii dtale a supra francesiloru?“ — „Cinci-dieci!“ respunde consululu cu trufia. — „E bine!“ dise presiedintele si-apoi strigá ctra servitorii: „Prinde-ti pe dlu acest'a, si dati-i cinci-dieci de bâte!“ Reportandu apoi servitorii, cá porunc'a e indeplinita, presiedintele observá cu parere de reu, cá: „Paguba, cá nu vine vre-o data si dlu de Bismarck pe aci, cá-ci si cu elu asiú face asié!“

⊙ (*Regin'a Angliei e betiva.*) Intr'unu meeting Mr. Gribble acúsá pe regin'a Victori'a de betiva. Unu membru alu meetingulu alergá rapede la Mr. Bruce, ministru de interne, ca sê-lu pèresca pe acestu impertinentu vatematoriu de maiestate. Dar ministrulu i respunde: „Sunt calumnié, cari mai bine se pedepsecu asié, déca lu lasámu pe inventatoriulu loru dispretiulu publicu.“

× (*In Americ'a*) se vinde in nenumerate esemplare portretulu acelei vaci, care prin aceea, cá a doboritu o lampa de petroleu aprinsa, a causatu deardearea inforatória a orasiulu Chicagu.

⊙ (*Copil'a lui Rochefort.*) Rochefort are o copi-

litia frumosița de 15 ani. Dins'a a fugitu de-una-dile din institutul de educatiune in care se aflá, s'au incredintiatu cu unu june de 18 ani, in care se amori-sa-se. Tata-lu junelui inse i-au despartitu delocu, si i-au bagatu ér in institutele loru.

△ (*Nóue lucrári gigante.*) Cetimu in diuariulu „l'Observatore Triestino“: „Ni vine de la Marea-Négra noutatea, cá Tiarulu Alesandru n'a fostu la Caucasu numai a-si trece in revista corpurile de armata, ci pentru a medítá a supra lucrárilor cari potu face mai productive cuceririle realizate deja. Se va ocupá cu deschiderea unei câi fluviale care sê lege Marea-Négra cu Marea Caspica, servindu-se, in occidintele cursului Manutsch, de afluintele Donului si la Vestu de Cherma, de unu altu fluviu ce si-are isvórelé in Caucasu. Intinderea trascului este de 630 verste, preste totu 90 miluri germane. Dar muntele de strabatutu, care soparéza cele dóue vâi, are 8 verste séu mai multu de unu milu germanu. Au sê se faca mari sapatore si se voru ocupá cu aceste lucrári 32,000 de lucratori. Va trebui 6 ani pentru a se ajunge acestu scopu, alu caruia costu va fi de 81 milióne ruble. Totu ce precede resulta din studie si calcule intreprinse inca din 1864. Calea fluviale va deschide una comunicatiune intre Occidinte si Asi'a centrale. Una astu-felu de intreprindere gigantica respunde trebuintiloru fôrte vastului imperiu rusu. Dar canalulu de Suetiu si Muntele Denis sunt aci ca sê ateste, cá nimicu nu este imposibile vointiei geniului umanu. Bani Occidentelului de siguru câ voru contribuí la acésta opera, precum au contribuitu si la constructiunea dramuriloru de feru ruse. Astu-feliu unirea Marii-Negre cu Marea Caspica nu se presinta ca una simpla idea, ci ca unu proiectu, care a facutu obiectulu studiiloru practice. Esecutarea nu i este de câtu una cestiune de timpu si de bani. Creditulu radica milióne. Câtu pentru noi, suntemu detori chiaru d'acum a ne prepará sê participámu, ca de dreptu, la comerciulu asiaticu. Deja una cale s'a deschisu, gratia canalului de Suetiu, una a dóua cale, care sê strabata in centrulu Asiei, se va deschide. Vomu poté lesne profitá de ea, cu ajutoriulu marinei nóstre, si in parte prin midiloculu unei linie neintrerupte si drepte de drumu de feru, care si-va avé capulu la Triestu si se va terminá la unu portu alu Marii-Negre. Scurtandu astu-felu distantiile pana la acestu din urma portu alu Eusinului, vapórele nóstre voru poté schimbá productele occidentali, transportandu-le in Marea-Caspica si vice-versa. Nu incapé indouiéla, cá cea mai mare si mai buna parte din traficul asiaticu va apartiené marinei ruse si marinei persane, stapan'a Marii-Caspice. Dar aceste mâri nu voru stá inchise celoru alte natiuni: pavilionulu austro-ungaru va poté falfaí in cele mai bune conditiuni si cu mai pucine cheltuiiele de câtu celelalte pavilíone occidentali. In vecinetatea Rusiei, nasce unu interesu reciprocu d'a facilitiá, prin tratate, traficul intre cele dóue imperie. Marin'a austriaca, departe d'a fi una rivale, va deveni unu comodu ajutoru alu marinei ruse, ne fiindu nici destulu de desvoltata, nici destulu de numerosa pentru a alimentá si slabí singura traficul. In fine déca, prin deschiderea Mont-Cenis si acea care se ascépta a muntelului Saint Gothard, Triestulu se vede apesatu de celelalte porturi occidentali, cu dreptulu positiunii sale, Triestulu nu se póte lasá sê fia apesatu de nici unu portu orientale. Sê profitámu de comunicatiunile deja deschise si sê grabimu pe acelea

cari naturalminte trebúiescu sê se deschida. Triestulu trebuie sê se puna in stare d'a ajunge celu d'antâiu, esecutandu-si misiunea d'a retiené si reconduce chiar in apele Adriaticeii una parte considerabile din traficul intregei lumi!

⊙ (*Unu receiptu contra sócreloru rele.*) Inaintea tribunalului politienescu din Seina se va infatisiá dílele acestea unu procesu fôrte curiosu. Fotografulu G. are o sócra de 54 ani, care i amaresce viétí'a. G. din parte-i uresce pe acésta dama, asié cum se uresce o sócra rea. Acésta, cu toti cei 54 de ani ce are, si-remamintesce cá a fostu frumósa odinióra si cá posede inca o anima frageda; a isbutitu chiar a convinge pe unu veru alu ginerului ei, cá tóte acestea sunt adeverate. Cu vre-o patru septemani mai nainte, ea se preumblá cu acestu june in gradin'a ginerului ei si acest'a observá parecí'a in unu momentu fôrte criticu. Elu se decide la momentu, iá aparatulu, fotograféza pe ambii si acestu tablou figureza de 14 díle mai in tóte atelierel fotografice din Paris. Sócr'a infuriata i-a intentatu procesu si cere 75,000 franci pentru pagub'a, ce onórea ei a suferitu prin acestu tablou.

= (*Bismarck serie rusesce.*) Redactorulu fóiiei rusescei „Niwa“, voindu sê publice portretulu marelui cancelariu alu Germaniei, s'a adresatu d'a dreptulu la dinsulu pentru ca sê-i tramita portretulu „bine nimeritu“ impreuna cu propri'a sa subscriere cu litere, respective cu slove rusesce; la care dnulu Bismarck numai de câtu i-a respunsu cu multa afoctiune chiar in limb'a rusésca, tramitiendu-i portretulu cerutu impreuna cu autograff'a sa.

= (*Instructiunea femeiloru in Russi'a*) ia din dí in dí desvoltare si 'n multe privintie e superióra instructiunii barbaratiune. E vorb'a d'a se fundá la St. Petersburg o asociatiune pentru incuragiarea instructiunii secsului femeninu.

Feliurite.

= (*Strassburg.*) Sub decursulu resbelului trecutu, orasiulu Strassburg a jocalu unu rolu fôrte insemnatu. Mai multe septemani a suferitá cu eroismu bombardarea infricosiata a prusiloru. Comandantele orasiului erá, odinióra fabulosulu erou Uhrich, care a dísu, cá pana-e in viétia, nu se predá. „Pana candu mai are o chamesia pe trupu, pana candu mai are unu tunu, nu depune arm'a. Déca nu va fi in catráu, se va predá, dar — mortu!“ Sórtea inse a decisu altcum, fómee lu-constrinse a se predá — viu. Strassburg a capitulatu. Acestu orasiu frumosu a carui ilustratiune o aflámu in interiorulu nrului presinte, erá odinióra capital'a Alsatiei intregi, — adi e numai principal'a unei provintie germane. Ca insemnatáțile acestu orasiu insirámu: Münster-ulu care-e o cap d'opera a arhitecturii vechi-germane; resiedinti'a episcopésca de odinióra; claustrele mari si cu privire morósa; cas'a orasiului, prefectur'a, banari'a, arsenalulu, teatrulu si spitalulu militaru; dintre piatie e cai mai frumóse piati'a Guttenberg, in midilocu cu statu'a impo-nanta alu lui Guttenberg. Mai amintimu aci si renumit'a s'a biblioteca care cuprinde in sine 170,000 de tomuri. Prin bombardarea barbara a prusiloru, dintre edificiele amintite, si strade intregi, se demolara ingrozítoriu, incátu prospectulu Strassburg-ului e adi fôrte tristu.

Glume si nu pré.

— Spune-mi, parinte, — întreabà unu sateanu pe preotulu seu, — déca óre-cine-va mi-dà ce-va, si eu i promitu, câ i voiú dá-o indereptu, trebuie ca sê-mi tienu cuventulu ?

— Firesce, dragulu meu, — i response preotulu, — câ-ci e detorinti'a ta, si e pecatulu celu mai mare a nu si-tiené cuventulu.

— Ei lasa, sê-lu intelnescu numai, — strigà apoi sateanulu, — mi-voiú tiené eu atunci cuventulu, si i-voiú dá si eu cu bat'a mea preste spate, pana-ce voiú rupe-o.

— Pentru Ddiu! — întreabà unu june pe amicululu seu, — de ce ti-e faci'a asié de umfiata ?

— Asculta numai, ce nenorocire mi-s'a intemplatulu, — response acesta. — Eri s'ra, candu cinam in „Coróna“, devenira doi óspeti de langa mine in c'erta; unulu luà apoi o sticla si o aruncà a supra celuilaltu, dar asié, încàtu me lovì pe mine chiar in facia.

— Sciu câ acelui'a i-ai trasu vre-o câte-va palmi !

— De unde?... Eu eram dóra — *neutralu!*

— De unde veni ? — întreabà unu perde-véra pe altulu.

— Din orasiu.

— Ah!... Tu-ai caltiuni noi? — continuà întrebatoriulu.

— Da, caltiuni noi.

— Ei, si de unde i ai ?

— De-unde ? I-am cumperatu.

— En spune-mi dara, ce ti-au costatu ?

— Ei, câ eu am mai întrebatu câ ce costa !

— Spune-mi frate, cum ti-a placutu domnisiór'a la care te-am recomendatu eri ?

— Cum ? Asié: pana candu nu me-ai recomendatu, ea mi-se recomandá fórte; ér delocu ce me-ai recomendatu, nu mi-se mai recomandá.

Unu magiaru cu numele Hapsy, cercetà, ca necunoscutu, pe unu asesoru romanu, avendu cu dinsulu de lucru.

— De cine am onóre ? — lu-întreabà asesorulu candu intrase acest'a la dinsulu.

— *Hapsy*, — se recomandá ungurulu.

— Sê-ti fie de bine ! — i poftì asesorulu, cre-diendu câ stranuta.

— Spune-mi, dreptate-e aceea, — infruntà o sora pe frate-seu, — câ mie mi-dai dóue bombóne, ér Erminei si Iosefei numai câte unulu ?

— Da, — response fratele satiricu — eu vi-am impartìtu dupa *proportiuine*; guriti'a ta e de dóue ori mai mare ca a Erminei si Iosefei.

Gàcitura de semne.

De Dimitrie M. Iosofu.

∞ a ± a § a ± Δ u o ∞ lo ? e Δ i ± * ia
 ∞ a ± a § a ± Δ u ? ei / uteli,
 § a tii ± * a ∞ e tii ± * ia
 / é ± u' ± § e * e - a ∞ li ⊙ o ± i !
 Au ± u Δ / ea ∞ * a * a § ea / a ± * a
 ∞ e * o * u o - u § u § a § / ea * u,
 Au ± u * o * u a § eea / i * i é ± * a
 * u * ulo ! u ea Δ e / i * i ± a * u !

— u!e / ia ± u.

Deslegarea gâciturei de semne din nr. 46:

Ah, a fi acumu romana
 Este mandru, e cerescu !
 Dorulu mamei me îngâna,
 O iubescu si o pazascu !

Câ-ci adi mam'a mea strabuna
 Zace bolnava in patu,
 Si contrarii-i canta, suna
 Cantecu golnicu nencetatu.

Inse eu, cu mangaiare,
 Me inchinu pe alu ei sinu
 Si-i legu ran'a cruda, mare, ●
 Câ-su copila de romanu !

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele : Mari'a Rosiu, Corneli'a de Popu, Mari'a Sauleanu, si Amali'a Szabó.

Post'a Redactionii.

La mai multi, in absinti'a dlui Redactore, care a caletoritu pe timpu scurtu la Let'a-mare, la mai multe epistole nu potemu se respundemu in nrulu acesta. Ne rogamu dara de pucina indulgentia.

Dlui Daciculu. Precum se vede, si dtale numai o strofa ti-a placutu din poesi'a care ni-o-ai tramisu, ca-ci in aceea fia-care rendu lu-ai substrasu de trei ori. Pentru-ca ti-a placutu asié tare, éca-o :

Sub sóre
 óre,
 Copila
 bela,
 Si-o fraga
 draga,
 Mai este ca ea,
 Ca mandr'a mea ?

Suplementu : „Cavalerii Noptii“, tomulu V, còt'a XVII.